

16 Μαρτίου, 1994

[ΠΙΚΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡ-
ΤΕΜΗΣ, Δ/στές]

M/YACHT ALLAN,

Εφεσείων,

v.

ΝΙΚΟΥ ΜΠΙΛΛΙ,

Εφεσίβλητου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8055)

Έφεση — Λόγοι έφεσης — Ο κάθε λόγος έφεσης πρέπει να συνάδει με τις προϋποθέσεις της Δ.35, θ.4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας διαφορετικά είναι άκυρος — Άκυρος λόγος έφεσης δεν μπορεί να διασωθεί συσχετιζόμενος με οποιοδήποτε άλλο λόγο έφεσης.

Η ειδοποίηση έφεσης, που στρεφόταν εναντίον ενδιάμεσης απόφασης του Ναυτοδικείου περιλάμβανε πέντε λόγους έφεσης. Το Εφετείο ζήτησε από τους δικηγόρους των διαδίκων να αγορεύσουν πάνω στο θέμα του κατά πόσο υπήρχε ενώπιον του Εφετείου έγκυρη έφεση ενόψει του ότι και οι πέντε λόγοι έφεσης φαίνονταν να μην συνάδουν με τις πρόνοιες της Δ.35, θ.4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Ο δικηγόρος του εφεσειόντα, ενώ δέχθηκε ότι οι λόγοι 1 και 4 δεν συνιστούσαν λόγους έφεσης βάσει της Δ.35, θ.4, ισχυρίστηκε ότι οι λόγοι 2, 3 και 5, κρινόμενοι ξεχωριστά ή σε συνάρτηση μεταξύ, τους πληρούσαν τις προϋποθέσεις των Θεσμών. (Το πλήρες κείμενο των λόγων έφεσης βρίσκεται στην απόφαση του Εφετείου). Ο δικηγόρος των εφεσιβλήτων ισχυρίστηκε ότι όλοι οι λόγοι έφεσης ήσαν άκυροι και κατά συνέπεια δεν υπήρχε ενώπιον του Εφετείου έγκυρη έφεση.

Αποφασίσθηκε ότι:

- (α) Τα συστατικά στοιχεία λόγου έφεσης είναι δύο, (i) η βάση της έφεσης η οποία συνίσταται στον προσδιορισμό των λόγων που καθιστούν την εκκαλούμενη απόφαση τρωτή, και (ii) η αιτιολογία που υποστηλώνει την βάση της έφεσης. Εφόσον προσ-

διορίζονται περισσότεροι του ενός λόγοι έφεσης, κάθε λόγος στοιχειοθετείται με αναφορά στα συστατικά στοιχεία που συνθέτουν έγκυρο λόγο έφεσης. Από την νομολογία υποστηριζέται ότι η Δ.35, θ.4 των Θεσμών εφαρμόζεται αυστηρά.

- 5 (β) Στην προκειμένη περίπτωση, κανένας από τους πέντε λόγους έφεσης εξεταζόμενος αυτοτελώς και ξεχωριστά, δεν στοιχειοθετούσε έγκυρο λόγο έφεσης βάσει της Δ.35, θ.4 και δεν ήταν δυνατό άκυρος λόγος έφεσης να διασωθεί συσχετιζόμενος με
10 οποιοδήποτε άλλο λόγο. Γι'αυτό η έφεση ήταν άκυρη και έπρεπε να απορριφθεί.

Η έφεση απορρίφθηκε σαν άκυρη, με έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Kyriakides v. Kypakides (1969) 1 C.L.R. 373,

- 15 *Courtis and Another (No.1) v. Iasonides (1972) 1 C.L.R. 56,*

Τύμβιος v. Λιβέρα (1991) 1 Α.Α.Δ 615,

“ΑΛΗΘΕΙΑ” Εκδοτική Εταιρεία Ατδ v. Κύρη (1992) 1 Α.Α.Δ. 130,

Έλληνας και Άλλος v. Χριστοδούλου (1993) 1 Α.Α.Δ. 485.

Έφεση.

- 20 Έφεση από τον εναγόμενο κατά της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Παπαδόπουλος, Δ.) που δόθηκε την 14 Φεβρουαρίου, 1990 (Αγωγή Ναυτ. Αρ. 109/89) με την οποία απορρίφθηκε αίτησή του για διαγραφή του Κλητηρίου εντάλματος, ως ανυπόστατου και ενοχλητικού και ως διαβήματος που συνιστά
25 κατάχρηση δικαιοδοσίας.

Μ. Πελίδης, για τον Εφεσεύοντα.

Β. Βασιλειάδης, για τον Εφεσίβλητο.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Το αντικείμενο της έφεσης είναι ενδιάμεση απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου με την οποία απορρίφθηκε αίτηση του εφεσείοντα για διαγραφή του κλητηρίου εντάλματος ως ανυπόστατου και ενοχλητικού (spurious and vexatious) και ως διαβήματος συνιστώντος κατάχρηση δικαιοδοσίας.

5

Η ειδοποίηση έφεσης συνιστά το δικονομικό μέσο για την άσκησή έφεσης και προσδιορισμό του αντικειμένου. Στην παρούσα υπόθεση η ειδοποίηση εκθέτει πέντε λόγους που κατ' ισχυρισμό δικαιολογούν την ανατροπή της πρωτόδικης απόφασης, τους ακόλουθους:

- “1. Η απόφασις του Εντίμου Δικαστού ότι η βάση της Αγωγής Ναυτοδικείου υπ' αριθμόν 109/89 είναι διαφορετική από την βάση της αγωγής Ναυτοδικείου υπ' αριθμόν 165/86 είναι λανθασμένη και/ή αδικαιολόγητος και/ή αντίθετος προς την προσαχθείσαν μαρτυριάν και/ή τον Νόμον. 10 15
2. Η απόφασις του Εντίμου Δικαστού ότι η διαταγή του Δικαστηρίου εις την υπόθεσιν αρ. 165/86 ημερομηνίας 15.9.86, 13.10.86 και 7.12.87 δεν ήτο επιτακτική είναι λανθασμένη και/ή αντίθετος προς την σχετικὴν Νομολογίαν.
3. Η απόφασις του Εντίμου Δικαστού ότι η διαταγή του Δικαστηρίου εις την υπόθεσιν 165/86 ημερομηνίας 15.9.86 και/ή 13.10.86 και/ή 7.12.87 ήτο “απλή οδηγία που μπορούσε να ακολουθηθῆ ἢ ὄχι ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ὁποῖου ἀπευθύνετο τὸ Δικαστήριον” εἶναι κατὰ Νόμον λανθασμένη και/ή αδικαιολόγητος. 20 25
4. Η απόφασις του Εντίμου Δικαστού ότι είναι προς το συμφέρον της δικαιοσύνης ν' απορρίψη την αίτηση των αιτητών είναι λανθασμένη και/ή αδικαιολόγητος και/ή νομικῶς ἀστήρικτη.
5. Η απόφασις του Εντίμου Δικαστού ότι η υπόθεσις *Janor V. Morris* 1981 1 C.L.R. 1389 πρέπει να διαφοροποιηθῆ ἀπὸ τὴν παρούσαν υπόθεσιν εἶναι λανθασμένη και/ή ἡ δοθείσα ἐρμηνεία εἶναι αδικαιολόγητος και/ή νομικῶς ἀστήρικτη.” 30

Εφόσον κανένας από τους λόγους έφεσης δε φαίνεται να συνάδει με τις πρόνοιες της Δ.35 θ.4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας ζητήσαμε από το δικηγόρο των εφεσειόντων να επιχειρηματολογή-

35

σει ως προς την υπόσταση ενός εκάστου των λόγων έφεσης και της εγκυρότητας της έφεσης στο σύνολό της. Ο κ. Πελάδης αναγνώρισε ότι οι λόγοι 1 και 4 δεν συνιστούν λόγους έφεσης βάσει της Δ.35 θ.4. Υποστήριξε όμως ότι οι λόγοι 2, 3 και 5 κρινόμενοι ξεχωριστά ή σε
 5 συνάρτηση μεταξύ τους πληρούν τις προϋποθέσεις που τίθενται από την προαναφερθείσα δικονομική διάταξη για την έγκυρη στοιχειοθέτηση των λόγων έφεσης. Σε παράκληση του δικαστηρίου να επισημάνει τους λόγους που στοιχειοθετούν το σφάλμα το οποίο επικαλούνται οι εφεσείοντες στους λόγους 2, 3 και 5 δεν δόθηκε σα-
 10 φής απάντηση. Υποστηρίχθηκε όμως, ιδιαίτερα σε σχέση με το λόγο 2, ότι το μόνο το οποίο θα μπορούσε να προστεθεί είναι ότι η διαταγή του δικαστηρίου ήταν επιτακτική. Αν δε κριθεί ο λόγος 2 και 3 σε συνάρτηση με το λόγο 5 ο τελευταίος εύλογα μπορεί να πλη-
 15 ρώσει το κενό που μπορεί να υπάρχει από την έλλειψη επαρκούς αιτιολόγησης στους λόγους 2 και 3.

Ο δικηγόρος του εφεσιβλήτου, κληθείς να εκθέσει τις απόψεις του επί του ιδίου θέματος, υποστήριξε ότι κανένας από τους λόγους έφεσης δεν είναι έγκυρος οπόταν η ακυρότητα εκτείνεται στο σύνολο της έφεσης.

20 Η Δ.35 θ.4 επιβάλλει όπως η ειδοποίηση έφεσης προσδιορίζει,
 (α) Όλους τους λόγους έφεσης. (All the grounds of appeal), και
 (β) Εκθέτει πλήρως τους λόγους τους οποίους ο εφεσείων επικαλείται προς θεμελίωση των καθοριζόμενων λόγων έφεσης. (Set forth fully the reasons relied upon for the ground
 25 stated).

Τα συστατικά στοιχεία λόγου έφεσης είναι δύο,

(α) Η βάση της έφεσης η οποία συνίσταται στον προσδιορισμό των λόγων που καθιστούν την εκκαλούμενη απόφαση τρωτή, και
 30 (β) Η αιτιολογία που υποστηλώνει τη βάση της έφεσης. Και εφόσον προσδιορίζονται περισσότεροι του ενός λόγοι έφεσης κάθε λόγος στοιχειοθετείται με αναφορά στα συστατικά στοιχεία που συνθέτουν έγκυρο λόγο έφεσης.

35 Η νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου υποστηρίζει ότι η Δ.35 θ.4 εφαρμόζεται αυστηρά. [Βλ. *Kyriakides v. Kyriakides* (1969) 1 C.L.R. 373, *Omiros Courtis and Another (No. 1) v. Panos K. Iasonides*

(1972) 1 C.L.R. 56, *Μάικ Τύμβιος και Άλλος v. Δημητρίου Π. Λιφέρα* (1991) 1 Α.Α.Δ. 615, “ΑΛΗΘΕΙΑ” *Εκδοτική Εταιρεία Ατδ. και Άλλος v. Κώστα Κύρη* (1992) 1 Α.Α.Δ. 130, και *Έλληνας και Άλλος v. Χριστοδούλου* (1993) 1 Α.Α.Δ. 485. Ούτε μπορεί να γίνει λόγος για χαλάρωση κατά την εφαρμογή, των προνοιών της Δ.35 θ.4, δεδομένου ότι οι λόγοι έφεσης προσδιορίζουν και συνθέτουν τα επίδικα θέματα της έφεσης και συγχρόνως γνωστοποιούν στους αντιδίκους το αντικείμενο της έφεσης και την υπόθεση στην οποία καλούνται να απαντήσουν. 5

Η έγκυρη στοιχειοθέτηση της έφεσης συνιστά προϋπόθεση για την ενεργοποίηση της δευτεροβάθμιας δικαιοδοσίας του Άνωτάτου Δικαστηρίου. Ειδοποίηση έφεσης η οποία δεν στοιχειοθετείται από έγκυρο λόγο ή λόγους έφεσης είναι θνησιγενής· ενώ άκυροι λόγοι που υποβάλλονται παράλληλα με έγκυρους λόγους έφεσης αγνοούνται. Λόγος έφεσης ο οποίος προσδιορίζεται αυτοτελώς, κατά κανόνα προσδιορίζεται με ξεχωριστή αρίθμηση, κρίνεται αυτοτελώς παρόλο που μπορεί κατά τη συζήτηση της έφεσης να αναπτυχθεί επιχειρηματολογία συγχρόνως σε σχέση με δύο ή περισσότερους λόγους έφεσης. Λόγος έφεσης ο οποίος δε συνάδει με τις πρόνοιες της Δ.35 θ.4 είναι άκυρος και δε μπορεί να διασωθεί συσχετιζόμενος με οποιοδήποτε άλλο λόγο. 10 15 20

Στην προκείμενη περίπτωση κανένας από τους τρεις εναπομείναντες λόγους έφεσης δεν είναι έγκυρος. Η συνεκτίμηση των τριών λόγων όχι μόνο αποκλείεται ως θέμα αρχής αλλά ούτε θα ήταν πρακτικά εφικτή στην απουσία οποιουδήποτε συνεκτικού συνδέσμου μεταξύ τους. 25

Διαπιστώνεται ότι η έφεση είναι άκυρη και απορρίπτεται.

Δικαστήριο προς κ. Βασιλειάδη: Εγείρετε αξίωση για έξοδα;

κ. Βασιλειάδης: Ζητώ τα έξοδα μου.

Δικαστήριο: Επιδικάζονται έξοδα υπέρ του εφεσβλήτου. 30

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.